

Προδικαστικό ερώτημα

Παρέχει η οδηγία 2004/114/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία (ΕΕ L 375, σ. 12), έρεισμα για αξίωση βάσει δέσμιας αρμοδιότητας για τη χορήγηση θεωρήσεως με σκοπό τις σπουδές και επακόλουθη άδεια διαμονής κατά το άρθρο 12 αυτής της, όπως αποκαλείται, οδηγίας περί φοιτητών, όταν πληρούνται οι «προϋποθέσεις εισδοχής», δηλαδή οι προϋποθέσεις των άρθρων 6 και 7, και δεν υπάρχει κανένας λόγος αρνήσεως της εισδοχής κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 375, σ. 12.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία), στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 — «Traum» ΕΟΟΔ κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika» — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Υπόθεση C-492/13)

(2013/C 344/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «Traum» ΕΟΟΔ

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika» — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούνται η προϋπόθεση φοροαπαλλαγής που προβλέπει το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ και ότι δεν συντρέχει εξαίρεση κατά το άρθρο 139, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας διαπιστώθηκε ότι η έλλειψη της ιδιότητας του λήπτη του αγαθού ως «προσώπου υπαγόμενου στο σύστημα ΦΠΑ, όπως προβλέπει ο ΖΔΔΣ» εμφανίσθηκε στη βάση δεδομένων της Ένωσης μετά την πραγματοποίηση της παραδόσεως, αλλά η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι επέδειξε τη δέουσα επιμέλεια, καθόσον άντλησε σχετικές πληροφορίες από το εν λόγω σύστημα, οι οποίες δεν τεκμηριώνονται; Η καθυστερημένη καταχώριση της ιδιότητας «προσώπου που έχει διαγραφεί από το μητρώο περί υπαγωγής στο σύστημα ΦΠΑ, όπως προβλέπει ο ΖΔΔΣ» προκύπτει από εκτυπώσεις/πληροφορίες των φορολογικών Αρχών.

2) Παραβιάζονται οι αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπι-

στοσύνης από διοικητική πρακτική και νομολογία κατά τις οποίες ο πωλητής —ο αποστολέας κατά τη σύμβαση μεταφοράς— οφείλει να διαπιστώνει τη γνησιότητα της υπογραφής του λήπτη και να διευκρινίζει αν αυτή προέρχεται από πρόσωπο που εκπροσωπεί την εταιρία —τον λήπτη—, από υπάλληλο με αντίστοιχη θέση ή από εξουσιοδοτημένο πρόσωπο;

3) Έχει το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ άμεσο αποτέλεσμα σε περίπτωση όπως η προκειμένη και δύναται το εθνικό δικαστήριο να εφαρμόσει απευθείας την εν λόγω διάταξη;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-493/13)

(2013/C 344/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun, L. Nicolae και L. Naaber-Kivisoo)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίζει ότι, εφόσον, στην περίπτωση του Υπουργείου Οικονομίας και Επικοινωνιών, δεν κατέστη δυνατόν να εξασφαλιστεί ο αποτελεσματικός διαρθρωτικός διαχωρισμός της κανονιστικής λειτουργίας από τις δραστηριότητες που έχουν σχέση την κυριότητα ή τον έλεγχο επιχειρήσεων παροχής δικτύων ή/και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η Δημοκρατία της Εσθονίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο)⁽¹⁾,

— να καταδικάσει την Εσθονία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι το Υπουργείο Οικονομίας και Επικοινωνιών αποτελεί «εθνική κανονιστική αρχή» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο), και ότι υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου 3 της οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τον διαρθρωτικό διαχωρισμό που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου.